

Бобер Н. М.<https://orcid.org/0000-0002-9639-0562>

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

ВЕРБАЛЬНИЙ ЕМОТИКОН У СИСТЕМІ СУМІЖНИХ МОВНИХ І ПАРАГРАФЕМНИХ ЯВИЩ: КРИТЕРІЇ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ

У статті уточнено поняття вербального емотикону та запропоновано систему критеріїв його відмежування від суміжних мовних і параграфемних явищ сучасного англомовного дискурсу. Актуальність дослідження зумовлена тим, що короткі словесні реакції типу wow, ugh, aww, haha, oh no, seriously у працях із цифрової прагматики, теорії інтер'єкцій, емоційної лексикології та когнітивної семантики описуються в межах різних, частково накладених категорій. Це призводить до змішування інтер'єкції, емоційної лексеми, емоційної метафори, дискурсивного маркера й параграфемного сигналу. Мета статті полягає у встановленні семантичних, функціонально-прагматичних, синтаксичних і матеріально-виражальних критеріїв, за якими вербальний емотикон диференціюється від зазначених суміжних одиниць. Матеріалом дослідження стали 34 наукові праці 1992–2025 років, серед яких статті, індексовані в Scopus і Web of Science, а також релевантні українські студії з емоційної метафорики. У роботі застосовано дефініційний, зіставно-семантичний, функціонально-прагматичний, дискурсивно-інтерпретаційний і лінгвостилістичний методи. Доведено, що вербальний емотикон не слід трактувати як макрокатегорію всіх способів словесної репрезентації емоції. Його доцільно визначати як компактну вербальну реактивно-оцінну одиницю, яка індексує афективну позицію мовця, тяжіє до синтаксичної автономності або периферійної інтеграції, виявляє високу контекстуальну чутливість і може поєднуватися з графічним підсиленням, не втрачаючи словесної природи. Обґрунтовано, що від емоційної лексеми вербальний емотикон відрізняється способом актуалізації емоції; від емоційної метафори – відсутністю обов'язкової образно-концептуальної реконцептуалізації; від дискурсивного маркера – первинністю афективної, а не текстоорганізувальної функції; від параграфемного сигналу – словесним, а не іконічно-графічним планом вираження. Наукова новизна полягає в побудові багатокритеріальної моделі диференціації, придатної для корпусного аналізу й лінгвостилістичного опису англомовного цифрового дискурсу.

Ключові слова: вербальний емотикон, англомовний цифровий дискурс, інтер'єкція, емоційна лексема, емоційна метафора, дискурсивний маркер, параграфемний сигнал.

Постановка проблеми. В англомовному цифровому дискурсі короткі словесні реакції типу wow, ugh, aww, haha, oh no, seriously давно перестали бути периферійними «домішками» до висловлення. У чатах, коментарях, приватному листуванні й соціальних мережах вони задають тон репліки, змінюють її оцінний вектор, сигналізують солідарність, іронічну дистанцію, роздратування або співчуття. У таких позиціях слово функціонує не лише як носій лексичного значення, а як стиснений показник афективної установки мовця.

Теоретичний опис цього явища залишається несталим, бо зазначені форми перетинаються з кількома вже усталеними класами – інтер'єкціями,

дискурсивними маркерами, емоційною лексикою та графічними сигналами цифрового письма. Через це в одному аналітичному полі опиняються назва емоції, реактивний вигук, образна реконцептуалізація переживання, процедурний маркер інтерпретації та параграфемний індикатор тону. Для філологічного опису таке змішування є неприйнятним, оскільки воно затемнює різницю між мовним значенням, дискурсивною функцією та способом матеріалізації афекту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вихідною для цього дослідження є стаття Н. М. Бобер, у якій вербальні емотикони описано як маркери емоційної експресивності англомовного цифрового дискурсу [1, с. 16–24]. Її цінність

полягає в тому, що об'єкт виведено з периферії випадкових мережевих сигналів у площину регулярних емотивних форм. Проте питання меж категорії в цій праці лише окреслено: відмежування від інтер'єкції, емоційної лексеми, дискурсивного маркера та параграфемного сигналу потребує спеціального системного опису.

Теорію інтер'єкції задають праці Ф. К. Амеки, М. Дінгемансе, Н. Р. Норріка, К. Годдарда й Е. Хої [2–6]. Амека закріплює граматичну легітимність інтер'єкції та розрізняє первинні й вторинні її типи; Дінгемансе повертає інтер'єкцію до центру мовної теорії як форму реакції та інтерсуб'єктивного залучення; Норрік показує, як вигуківі форми переходять у прагматичне керування реплікою; Годдард демонструє семантичну визначеність окремих емоційних вигуків; Хої розширює поле реактивних сигналів до соматично мотивованих форм [2, с. 257–274; 3, с. 101–111; 4, с. 866–880; 5, с. 53–61; 6, с. 175–182]. Сукупно ці праці дають підстави тлумачити вербальний емотикон як реактивну словесну форму, але не дозволяють ототожити його з інтер'єкцією без залишку.

Цифрово-прагматичний вимір окреслюють І. Вандергріфф, Дж. Волтер і К. Д'Аддаріо, Е. Дреснер і С. Герінг, Н. Алдунате й Р. Гонсалес-Ібаньєс, Д. Томпсон і Р. Філік, Р. Провайн зі співавторами, Ф. Буш, Дж. Реклоу, А. Луанграт, А. Самп'єтро, С. Петіжан і Е. Морель [7–14; 19–21]. У цих студіях показано, що текстові емотикони, сміхові маркери, пунктуаційні комплекси й інші СМС-cues не декорують повідомлення, а керують його іллокутивною силою, емоційною орієнтацією та міжособистісним режимом читання. Звідси впливає принципове для нашої теми спостереження: функція словесного реактивного сигналу може збігатися з функцією графічного індикатора, але збіг функцій не усуває різниці їхньої матеріальної природи.

Межу між афективною реакцією та дискурсивною процедурністю прояснюють праці Дж. Фокс Трі, А. Ланглоца й М. Лохер, а також Г. Спенсер-Оуті [15–18]. Вони не зводять емоційне до приватного внутрішнього стану: афект у дискурсі завжди адресований, інтеракційно навантажений і включений у реляційне налаштування спілкування [15, с. 64–76; 16, с. 87–99; 17, с. 529–540; 18, с. 3565–3573].

Студії емоційної лексики – від А. Павленко до Ч. У й Дж. Чжана – переконливо доводять, що саме поняття емоційного слова не є однорідним [22–28]. Павленко розрізняє *emotion-label words* і *emotion-laden words*; подальші психолінгвістичні

й нейролінгвістичні праці показують когнітивну та семантичну нерівноцінність цих типів; У і Чжан прямо називають термін *emotion word* неоднозначним, а Паркінсон доповнює цю лінію культурно-прагматичним виміром [22, с. 147–156; 23, с. 310–320; 24–28]. Отже, механічне включення вербального емотикону до емоційної лексики не має достатніх підстав.

У площині емоційної метафори опорними є праці У. Остер, Б. Гюльденрінг, К. Кравчак, Л. Коваленко й А. Мартинюк, а також українські студії М. Гончарук і Х. Павлюк [29–34]. Вони засвідчують, що емоційна метафора працює через образну реконцептуалізацію переживання, а не через компактний реактивний сигнал [29, с. 727–752; 30, с. 82–103; 31, с. 1–10; 32, с. 190–196; 33, с. 71–81; 34, с. 79–83].

Таким чином, сучасна література докладно описує суміжні зони – інтер'єкцію, цифрові емотивні сигнали, емоційні слова, реляційну прагматику та метафоричне моделювання емоцій. Невирішеною залишається інтегрована модель, яка дала б змогу без термінологічних зсувів визначити місце вербального емотикону між цими явищами.

Постановка завдання. Мета статті – встановити систему семантичних, функціонально-прагматичних, синтаксичних і матеріально-виражальних критеріїв, за якими вербальний емотикон у сучасному англomовному дискурсі диференціюється від інтер'єкції, емоційної лексеми, емоційної метафори, дискурсивного маркера та параграфемного сигналу.

Матеріал і методи дослідження. Матеріалом стали 34 наукові джерела 1992–2025 років і типові одиниці сучасного англomовного цифрового дискурсу – *wow*, *ugh*, *aww*, *haha*, *oh no*, *ya*, *seriously* та їхні графічно інтенсифіковані варіанти. Дослідження має теоретико-синтетичний характер. Дефініційний аналіз використано для уточнення ознак суміжних категорій; зіставно-семантичний – для розмежування номінативного, реактивно-індексального й образно-концептуального типів значення; функціонально-прагматичний і дискурсивно-інтерпретаційний – для опису позиційної поведінки, міжособистісного навантаження та ступеня контекстуальної залежності; лінгвостилістичний – для виявлення ролі цих форм у тональному налаштуванні цифрового висловлення.

Виклад основного матеріалу дослідження:

1. Робоче визначення вербального емотикону і межі категорії

Непродуктивним є підхід, за якого вербальний емотикон проголошують макрокатегорією будь-

якого словесного вираження емоції. Таке розширення стирає різницю між назвою стану, реакцією на нього, метафоричною реконцептуалізацією та графічним сигналом. Якщо в одному класі опиняються *anger*, *I'm devastated*, *anger boiled over*, *wow* і *!!!*, сам термін перестає виконувати класифікаційну функцію.

З огляду на це вербальний емотикон доцільно визначати як компакту вербальну реактивно-оцінну одиницю, що індексує афективну позицію мовця щодо ситуації, висловлення або адресата, тяжіє до синтаксичної автономності чи периферійної інтеграції, виявляє високу контекстуальну чутливість і може поєднуватися з графічним підсиленням, не втрачаючи словесної природи. Визначальними для нього є не просто емоційність, а реактивність, індексальність і прагматична спрямованість на режим інтерпретації репліки.

Тому форми *wow*, *ugh*, *aww* чи *haha* не дорівнюють лексичним назвам емоцій. Вони не описують стан так, як *joy*, *anger* чи *shame*, а вводять його в дискурс як миттєву реакцію, що задає іронічний, співчутливий, обурений або солідаризувальний ключ висловлення.

2. Вербальний емотикон та інтер'єкція

Найближчою до вербального емотикону є інтер'єкція. Проте близькість поля ще не означає тотожності категорій. Інтер'єкція охоплює ширший клас реактивних одиниць – від контактних і волюнтаривних до больових, оціночних та фатичних. Вербальний емотикон становить вужчий сегмент цього поля: словесні сигнали, у яких реакція поєднується з виразною афективною індексацією та прагматичною роботою в цифровій комунікації.

Амекин поділа на первинні та вторинні інтер'єкції дає змогу зрозуміти генетичну різнорідність таких форм, а Дінгемансова концепція центральності інтер'єкції пояснює, чому слова типу *wow* чи *ugh* не сприймаються як мовний шум, а функціонують як повноцінні засоби реакції [2, с. 257–266; 3, с. 101–108]. Норрікова модель прагматикалізації показує, де починається зона переходу: щойно форма не лише реагує, а й організовує хід репліки, постає конкуренція з дискурсивним маркером [4, с. 866–878].

Отже, інтер'єкція є родовою опорою для вербального емотикону, але не вичерпує його. Вербальний емотикон відрізняється від ширшого класу інтер'єкцій вужчою емотивною спеціалізацією, схильністю до тонального керування цифровою реплікою та регулярною взаємодією з графічним підсиленням.

3. Вербальний емотикон та емоційна лексема

Від емоційної лексеми вербальний емотикон відмежовується не наявністю чи відсутністю емоційного компонента, а способом його мовної актуалізації. Лексема входить до словникової системи як одиниця номінації або оцінки. Вона або прямо називає емоцію, або має усталене афективне навантаження. Натомість вербальний емотикон актуалізує емоцію подієво: не описує її, а здійснює в точці мовлення.

У цьому сенсі особливо важливим є розрізнення *emotion-label words* і *emotion-laden words* [22, с. 147–156]. Подальші психолінгвістичні та нейролінгвістичні праці засвідчують, що різні типи емоційних слів обробляються нерівноцінно, отже, сама лексика емоцій не є монолітною [23, с. 310–320; 24–28]. На цьому тлі вербальний емотикон ще менше піддається лексикалізаційному скороченню: вирішальним для нього залишається локальний дискурсивний імпульс.

Порівняймо: у висловленні *She felt shame after the call* емоція номінується; у репліці *Ugh, that call again* афект індексується як актуальна реакція. У першому випадку значення входить до предикативного змісту, у другому – рамкує його ззовні, задаючи спосіб читання всієї репліки.

4. Вербальний емотикон та емоційна метафора

Емоційна метафора і вербальний емотикон однаково працюють у зоні емоційного змісту, проте використовують різні смислотворчі механізми. Метафора не просто повідомляє про стан, а реконцептуалізує його через іншу сферу досвіду. Її ядром є образна схема, а не реактивний імпульс.

Остер показує, що корпусний опис емоційної мови виводить дослідника на образні моделі; Гюльденрінг і Кравчак демонструють жанрову та лексичну варіативність метафоризації [29, с. 727–752; 30, с. 82–103; 31, с. 1–10]. Українські студії Гончарук і Павлюк уточнюють відповідно теоретичний і текстовий виміри цієї проблеми [33, с. 71–81; 34, с. 79–83].

Отже, *anger boiled over* або *She was frozen with fear* належать до образної концептуалізації емоції, тоді як *wow*, *ugh* чи *aww* не перебудовують зміст через метафоричну схему, а безпосередньо сигналізують афективну реакцію.

5. Вербальний емотикон та дискурсивний маркер

Найрухомішою є межа між вербальним емотиконом і дискурсивним маркером, оскільки ті самі

форми можуть у різних контекстах виконувати різні функції. Тут вирішальним є не формальний вигляд одиниці, а ієрархія її функцій у конкретному вживанні.

Фокс Трі переконливо показує, що дискурсивні маркери в письмі зберігають процедурну роль: орієнтують адресата, структурують перехід, сигналізують спосіб інференції [15, с. 64–76]. Ланглюц і Лохер, а також Спенсер-Оуті переносять проблему в площину взаємодії: емоційно забарвлені засоби нерідко працюють на побудову, корекцію або захист реляційного балансу [16, с. 87–99; 17, с. 529–540; 18, с. 3565–3573].

Тому seriously у репліці Seriously? після шокуючого повідомлення може функціонувати як вербальний емотикон, якщо домінує недовіра або обурення; у висловленні I seriously think we should leave його роль інша: воно підсилює твердження, але не є самостійним реактивним індексом. Вербальний емотикон первинно актуалізує афект; дискурсивний маркер первинно керує ходом інтерпретації.

6. Вербальний емотикон та параграфемний сигнал

У цифровому письмі вербальний емотикон і параграфемний сигнал часто виконують подібну прагматичну роботу: модулюють тон, інтенсивність, близькість, іронію, пом'якшення або дистанцію. Проте функційна близькість не скасовує відмінності матеріального плану.

Вандергріфф, Волтер і Д'Аддаріо, Дреснер і Герінг, Алдунате й Гонсалес-Ібаньес, Буш, Реклоу, Луанграт, Самп'єтро, Петіжан і Морель показують, що графічні емотикони, пунктуаційні

комплекси, textual paralanguage, емоді та словесні сміхові форми входять у спільну систему цифрової емотивної сигналізації [7–14; 19–21]. Але !!!, ..., :) або 😊 існують як графічні індикатори, тоді як wow, ugh, haha, aww мають словесну основу.

Звідси впливає головний критерій: параграфемний сигнал конститутивно графічний, вербальний емотикон – конститутивно словесний. Їхня кооперація в одному повідомленні є типовою, але саме розрізнення матеріального носія не дозволяє ототожнювати ці явища.

7. Критерії диференціації та практичні ілюстрації

Проведений аналіз дає змогу виокремити систему взаємопов'язаних критеріїв, які працюють не ізольовано, а в сукупності. Для вербального емотикону визначальними є: 1) словесна або квазісловесна матеріальна форма; 2) реактивно-індексальний тип значення; 3) первинна функція актуалізації афективної позиції; 4) відносна синтаксична автономність або периферійність щодо пропозиційного ядра; 5) висока залежність від локального контексту; 6) можливість графічного підсилення без втрати словесної основи.

Натомість емоційна лексема характеризується номінативною чи лексико-оцінною семантикою, емоційна метафора – образно-концептуальною реконцептуалізацією, дискурсивний маркер – процедурною організацією інтерпретації, а параграфемний сигнал – графічним способом матеріалізації.

Практична придатність запропонованої моделі виразно проступає в коротких мікроконтекстах цифрового спілкування. У фрагменті А: They

Таблиця 1

Вербальний емотикон у системі суміжних мовних і параграфемних явищ: узагальнена модель диференціації

Явище	Матеріальна форма	Тип значення	Первинна функція	Показовий приклад
Вербальний емотикон	словесна / квазісловесна	реактивно-індексальне	актуалізація афективної позиції	wow, ugh, aww, haha
Інтер'єкція	словесна	реактивне, модальне, контактне	реакція, апеляція, контакт	oh!, hey!, ouch!
Емоційна лексема	словесна	номінативне / лексико-оцінне	називання або характеристика емоції	anger, shame, happy
Емоційна метафора	словесно-предикативна	образно-концептуальне	реконцептуалізація переживання	anger boiled over
Дискурсивний маркер	словесна	процедурне	організація інтерпретації та переходу	well, you know
Параграфемний сигнал	графічна / іконічна	графічно-індексальне	модулювання тону, інтенсивності, дистанції	!!!, ..., :), 😊

moved the deadline again. – В: Ugh, seriously? форма ugh виконує реактивно-оцінну функцію й становить вербальний емотикон; seriously у такій позиції також частково емотиконізується, бо виражає недовіру, а не організує текст. У висловленні I felt anger after the call маємо емоційну лексему, у фразі Her anger boiled over during the meeting – емоційну метафору, у Well, let us return to the first point – дискурсивний маркер, а у Thanks for the file!!! – параграфемний сигнал. Отже, класифікація спирається не на загальну емоційність репліки, а на спосіб її мовної реалізації.

Висновки. Вербальний емотикон не слід тлумачити ні як довільний синонім словесного вираження емоції, ні як повний дублет інтер'єкції. Це окрема функціонально-прагматична одиниця, у якій словесна форма виконує реактивно-оцінну й тонально-індексувальну роботу.

Від інтер'єкції він відмежовується вужчою емотивною спеціалізацією; від емоційної лексеми – переходом від номінації до індексації; від емоційної метафори – відсутністю обов'язкової образної реконцептуалізації; від дискурсивного маркера – первинністю афективної, а не процедурної функції; від параграфемного сигналу – словесним, а не графічним способом вираження.

Для надійної класифікації вербального емотикону необхідно враховувати систему критеріїв: матеріальну форму, тип значення, первинну функцію, синтаксичний статус, позиційну поведінку, ступінь контекстуальної залежності та характер графічного підсилення. Перспективним є корпусне вивчення цих одиниць у різних жанрах англomовного цифрового спілкування та їх зіставлення з відповідними формами інших германських мов.

Список літератури:

1. Bober N. M. Verbal Emoticons as Markers of Emotional Expressivity: A Corpus-Linguistic Analysis of English Digital Discourse. *Scientific Journal of Mykhailo Dragomanov State University of Ukraine. Series 9. Current Trends in Language Development*. 2025. Vol. 30. P. 16–25. DOI: 10.31392/UDU-nc.series9.2025.30.02.
2. Dingemans M. Interjections at the Heart of Language. *Annual Review of Linguistics*. 2024. Vol. 10. P. 257–277. DOI: 10.1146/annurev-linguistics-031422-124743.
3. Ameka F. K. Interjections: The Universal Yet Neglected Part of Speech. *Journal of Pragmatics*. 1992. Vol. 18, Issues 2–3. P. 101–118. DOI: 10.1016/0378-2166(92)90048-G.
4. Norrick N. R. Interjections as Pragmatic Markers. *Journal of Pragmatics*. 2009. Vol. 41. № 5. P. 866–891. DOI: 10.1016/j.pragma.2008.08.005.
5. Goddard C. Interjections and Emotion (with Special Reference to “Surprise” and “Disgust”). *Emotion Review*. 2014. Vol. 6. № 1. P. 53–63. DOI: 10.1177/1754073913491843.
6. Hoey E. M. Sighing in Interaction: Somatic, Semiotic, and Social. *Research on Language and Social Interaction*. 2014. Vol. 47. № 2. P. 175–200. DOI: 10.1080/08351813.2014.900229.
7. Vandergriff I. Emotive Communication Online: A Contextual Analysis of Computer-Mediated Communication (CMC) Cues. *Journal of Pragmatics*. 2013. Vol. 51. P. 1–12. DOI: 10.1016/j.pragma.2013.02.008.
8. Walther J. B., D'Addario K. P. The Impacts of Emoticons on Message Interpretation in Computer-Mediated Communication. *Social Science Computer Review*. 2001. Vol. 19. № 3. P. 324–347. DOI: 10.1177/089443930101900307.
9. Dresner E., Herring S. C. Functions of the Nonverbal in CMC: Emoticons and Illocutionary Force. *Communication Theory*. 2010. Vol. 20. № 3. P. 249–268. DOI: 10.1111/j.1468-2885.2010.01362.x.
10. Aldunate N., González-Ibáñez R. An Integrated Review of Emoticons in Computer-Mediated Communication. *Frontiers in Psychology*. 2017. Vol. 7. Article 2061. DOI: 10.3389/fpsyg.2016.02061.
11. Thompson D., Filik R. Sarcasm in Written Communication: Emoticons Are Efficient Markers of Intention. *Journal of Computer-Mediated Communication*. 2016. Vol. 21. № 2. P. 105–120. DOI: 10.1111/jcc4.12156.
12. Provine R. R., Spencer R. J., Mandell D. L. Emotional Expression Online: Emoticons Punctuate Website Text Messages. *Journal of Language and Social Psychology*. 2007. Vol. 26. № 3. P. 299–307. DOI: 10.1177/0261927X06303481.
13. Busch F. The Interactional Principle in Digital Punctuation. *Discourse, Context & Media*. 2021. Vol. 40. Article 100481. DOI: 10.1016/j.dcm.2021.100481.
14. Raclaw J. Punctuation as Social Action: The Ellipsis as a Discourse Marker in Computer-Mediated Communication. *Proceedings of the Annual Meeting of the Berkeley Linguistics Society*. 2006. Vol. 32. № 1. P. 299–310. DOI: 10.3765/bls.v32i1.3469.
15. Fox Tree J. E. Discourse Markers in Writing. *Discourse Studies*. 2015. Vol. 17. № 1. P. 64–82. DOI: 10.1177/1461445614557758.
16. Langlotz A., Locher M. A. The Role of Emotions in Relational Work. *Journal of Pragmatics*. 2013. Vol. 58. P. 87–107. DOI: 10.1016/j.pragma.2013.05.014.

17. Spencer-Oatey H. Managing Rapport in Talk: Using Rapport Sensitive Incidents to Explore the Motivational Concerns Underlying the Management of Relations. *Journal of Pragmatics*. 2002. Vol. 34. № 5. P. 529–545. DOI: 10.1016/S0378-2166(01)00039-X.
18. Spencer-Oatey H. Conceptualising ‘the Relational’ in Pragmatics: Insights from Metapragmatic Emotion and (Im)Politeness Comments. *Journal of Pragmatics*. 2011. Vol. 43. № 14. P. 3565–3578. DOI: 10.1016/j.pragma.2011.08.009.
19. Luangrath A. W., Peck J., Barger V. A. Textual Paralanguage and Its Implications for Marketing Communications. *Journal of Consumer Psychology*. 2017. Vol. 27. № 1. P. 98–107. DOI: 10.1016/j.jcps.2016.05.002.
20. Sampietro A. Emoji and Rapport Management in Spanish WhatsApp Chats. *Journal of Pragmatics*. 2019. Vol. 143. P. 109–120. DOI: 10.1016/j.pragma.2019.02.009.
21. Petitjean C., Morel E. “Hahaha”: Laughter as a Resource to Manage WhatsApp Conversations. *Journal of Pragmatics*. 2017. Vol. 110. P. 1–19. DOI: 10.1016/j.pragma.2017.01.001.
22. Pavlenko A. Emotion and Emotion-Laden Words in the Bilingual Lexicon. *Bilingualism: Language and Cognition*. 2008. Vol. 11. № 2. P. 147–164. DOI: 10.1017/S1366728908003283.
23. Altarriba J., Basnight-Brown D. M. The Representation of Emotion vs. Emotion-Laden Words in English and Spanish in the Affective Simon Task. *International Journal of Bilingualism*. 2011. Vol. 15. № 3. P. 310–328. DOI: 10.1177/1367006910379261.
24. Zhang J., Wu C., Meng Y., Yuan Z. Different Neural Correlates of Emotion-Label Words and Emotion-Laden Words: An ERP Study. *Frontiers in Human Neuroscience*. 2017. Vol. 11. Article 455. DOI: 10.3389/fnhum.2017.00455.
25. Tang D., Fu Y., Wang H., Liu B., Zang A., Kärkkäinen T. The Embodiment of Emotion-Label Words and Emotion-Laden Words: Evidence from Late Chinese–English Bilinguals. *Frontiers in Psychology*. 2023. Vol. 14. Article 1143064. DOI: 10.3389/fpsyg.2023.1143064.
26. Betancourt Á.-A., Guasch M., Ferré P. What Distinguishes Emotion-Label Words from Emotion-Laden Words? The Characterization of Affective Meaning from a Multi-Componential Conception of Emotions. *Frontiers in Psychology*. 2024. Vol. 15. Article 1308421. DOI: 10.3389/fpsyg.2024.1308421.
27. Wu C., Zhang J. Emotion Word Is an Ambiguous Concept: Dividing, Defining, and Connecting Emotion-Label Words and Emotion-Laden Words. *Cognition and Emotion*. 2025. P. 1–15. DOI: 10.1080/02699931.2025.2551080.
28. Parkinson B. Cross-Cultural Calibration of Words and Emotions: Referential, Constructionist, and Pragmatic Perspectives. *Emotion Review*. 2023. Vol. 15. № 4. P. 348–362. DOI: 10.1177/17540739231182680.
29. Oster U. Using Corpus Methodology for Semantic and Pragmatic Analyses: What Can Corpora Tell Us about the Linguistic Expression of Emotions? *Cognitive Linguistics*. 2010. Vol. 21. № 4. P. 727–763. DOI: 10.1515/cogl.2010.023.
30. Güldenring B. A. Emotion Metaphors in New Englishes: A Corpus-Based Study of ANGER. *Cognitive Linguistic Studies*. 2017. Vol. 4. № 1. P. 82–109. DOI: 10.1075/cogls.4.1.05gul.
31. Krawczak K. Corpus Evidence for Lexical and Genre Effects in the Metaphorical Conceptualization of Negative Self-Evaluative Emotions: The Case of Shame and Embarrassment. *Language and Cognition*. 2025. Vol. 17. Article e23. DOI: 10.1017/langcog.2024.57.
32. Kovalenko L., Martynyuk A. English Container Metaphors of Emotions in Ukrainian Translations. *Advanced Education*. 2018. Vol. 5. № 10. P. 190–197. DOI: 10.20535/2410-8286.142723.
33. Гончарук М. М. Концептуальна метафора у дослідженні емоційних концептів. *Науковий вісник Чернівецького університету: Германська філологія*. 2013. Вип. 653. С. 71–81. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvchnugf_2013_653_12.
34. Павлюк Х. Т. Метафоричне втілення емоційного концепту ANGER (на матеріалі романів-антиутопій Лорен Олівер *Delirium*, *Pandemonium*, *Requiem*). *Львівський філологічний часопис*. 2018. № 4. С. 79–83. URL: <https://journal.ldubgd.edu.ua/index.php/philology/article/view/1006>.

Bober N. M. VERBAL EMOTICON IN THE SYSTEM OF RELATED LINGUISTIC AND PARAGRAPHEMIC PHENOMENA: DIFFERENTIATION CRITERIA

The article refines the notion of the verbal emoticon and proposes a set of criteria for distinguishing it from related linguistic and paragraphemic phenomena in present-day English discourse. The relevance of the study stems from the fact that short verbal reactions such as wow, ugh, aww, haha, oh no, and seriously are described in digital pragmatics, interjection theory, emotion lexicology, and cognitive semantics, within different, partly overlapping categories. This results in the conflation of the interjection, the emotional lexeme, the emotional metaphor, the discourse marker, and the paragraphemic signal. The aim of the article is to establish semantic, functional-pragmatic, syntactic, and material-expression criteria by which the verbal emoticon can be

differentiated from these adjacent units. The study is based on 34 scholarly publications issued between 1992 and 2025, including articles indexed in Scopus and Web of Science as well as relevant works by Ukrainian linguists on emotional metaphor. The methodology combines definitional, comparative-semantic, functional-pragmatic, discourse-interpretive, and linguostylistic approaches. The findings show that the verbal emoticon should not be treated as a macro-category covering all forms of verbal emotion representation. It is more adequately defined as a compact verbal reactive-evaluative unit that indexes the speaker's affective stance, tends toward syntactic autonomy or peripheral integration, is highly context-sensitive, and may co-occur with graphic intensification without losing its verbal nature. The article demonstrates that the verbal emoticon differs from the emotional lexeme by the mode of emotional actualization, from the emotional metaphor by the absence of obligatory figurative reconceptualization, from the discourse marker by the primacy of affective rather than text-organizing function, and from the paragraphemic signal by its verbal rather than iconic-graphic plane of expression. The novelty of the study lies in constructing a multi-criteria differentiation model suitable for corpus-based and linguostylistic analysis of English digital discourse.

Keywords: *verbal emoticon, English digital discourse, interjection, emotional lexeme, emotional metaphor, discourse marker, paragraphemic signal.*

Дата першого надходження статті до видання: 24.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 11.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.05.2026